

„Narodni list“ izlazi svakoga četvrtka poslije podne.

Cijena mu je na godišnj 8 kruna, za jednake 4 kruna, pojedini broj 6 halera.

Za naslovno plaća se po sebiće poštarina.

Nijedna uplata ne vrijedi ako nije odlijevana izravno upravi lista.

Narodni list.

Za oglase plaća se 12 šil. po redu, za više puta po pogodbi.

Oglasi šilju se na uredništvo lista.

Uredništvo i uprava lista nalaze se u Volosku.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nepravilnosti listovi se ne primaju.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest i bez kosti!“

Br. 13.

Volosko-Opatija, u četvrtak 31. marča 1904.

God. IV.

Uskrsnuo je kako j' rekao . . .

S tom će pjesmom do mala pozdravit' kršćanski svet uskrsnuće Spasitelja Isusakrata. A za tom će pjesmom sliedit' veseli poklik: Aleluja! Aleluja!

I taj će nas veseli čas spominjat na onaj dragi, veliki i slavni čas, kada je u božanskoj svojoj sili i slavi iz svoga groba ustao On, kega je Otac Bog za to poslao na svet, da ga spasi, odkupi, da povredjenom Veličanstvu Boga dade zadovoljšćinu za prvu veliku uvredu — za greh prvoga čovjeka.

I prišao je Isus na svet i zašao med narod, da ga pouči, da ga očisti, osvjetli, digna, oslobodi, spasi. I došao je Isus na svet, došao je sa zastavom, na kojoj su bile gorućemi slovi napisane besedi: Vera, Ufanje i Ljubav.

I z besedom i z delom, i naukom i izgledom svojim pokazival je on svetu put k istini — slavi vječnoj.

Rodil se je od materi Židovke, va zemlje Židovskoj, pak je prve svoje besedi upravil na svoje ljude, na ljude medju kojimi se je rodil i medju kojimi je i uzrasal.

A oni — ti njegovi ljudi?

Još ga nisu pravo ni čuli i već su se na njega digli. Digli su se na njega kako mrki vuči, pripravn, da ga razdr. Bili su to u prvom redu smutljivci, bili su to nenavidnici, bili su to Farizeji, bili su to poglavice puks, ki

su se bali, da im nebi narod zel vlast iz ruk njihovih.

Bili su to Kalfe, Irudi i drugi.

Njim ni bilo pravo, da se puk prosvetli, za to su se digli proti Božjega Sina.

A pomagali njim je i izdajica: Juda Iskariot!

Izdajica — žalosna mu majka. On nigdere ne fali! Izdajica, od Boga prokletko stvorenje, ki za beči prodava i dušu, i srce, i savjest i čast svoju. Izdajica — prokletko mu seme! I dopal je naš Spasitelj v ruki neprijatelja svojeh. I tu počinju njegove muki, njegove strašne muki i trpljenja. Zaspeljani puk ga je popljuval, razderal na njemu haljine svete, bičeval ga je, klel i proklinjal — trnovom ga je krunom okrunil i trstikom tukal po njog, tako, da su se glazi zabadali va svetu njegovu glavu, dali su mu nosit težak križ — razpeli ga na njega, dali mu pit octa i zuči, rugali mu se na zadnoj ure, va zadnji hip . . .

Ali on je uskrsnuo . . . Uskrsnuo je kako j' rekao . . . A s njim je uskrsnula i njegova sveta rieč — njegov sveti nauk, ki je celemu svetu donesal sveto spasenje . . . Aleluja!

Ima i va našoj Istre nekoliko dobreh duš, ke puno trpe od nepravde zlobnih ljudi. Ti se ljudi već leta i leta bore za dobro našega naroda v Istri. I oni su zašli meda nj, da ga pouče, da ga prosvjetle, dignu, oslobode, spase. Zašli su meda nj sa zastavom, na kojoj

stoje z ognjenimi slovi napisane besedi: Svjetlo i sloboda! . . .

I z besedom i z delom, i s naukom i izgledom svojim pokazivali su a pokazuju i danas našem svetu put k istini, svjetlu i slobodi.

Ti su se ljudi, naši vodje i prvaci, zastupnici i pobornici narodni rodili od materi Istarke, va zemlje istarskoj, pak su prve svoje besedi upravili na svoje ljude, na ljude medju kojimi su se rodili i medju kojimi su i uzrasli.

A oni — ti njihovi ljudi?

Neki su se odazvali njihovemu glasu i pridružili su njim se i postali njihovi suborioci. Kad su to videli do tadašnji gospodari našega naroda v Istre, digli su se na naše vodje, jer njim nije bilo pravo, da se puk prosvetli.

A pomagali su tem neprijateljem puka narodne izdajice: kleti Jude . . .

Izdajice — žalosna njim majka! Izdajice — od Boga prokletko sjeme, ki za beči prodavaju i dušu, i srce i časti svoje. I zaslepljen ih narod kadagod poslušaj, sledi ih i hita blato na svoje dobroćinitelje.

Ali duh naroda živi — on će živjet na vieke. Sada samo tinja, kako iskra pod pepelom, ali će doć dan, kad će, bilo od kuda, dahnut u iskru — i razvit će se plamen — sinut će svjetlo.

Sinut će svjetlo uskrsnuća. I naš će se narod tada dignut iz mraka, iz tmine. Uskrsnut će na novi život, na novu slavu, ka ga čeka i ku je siromah patnik obilno zaslužil.

Bog svemoguć i neka učini, da taj dan ča prej pride. S tom željom srea i duše naše želimo našim vele vrednim prijateljem i čitateljem: Sretan Uskrs!

Kako umiraju ruski ljudi za dovinu.

U času, kada su Japonci onako izdajnički i na prevaru napali na Port-Artur, nahodila su se na rade mesta Čemulpo (na Koreji) dva ruska broda: jedan „Korejec“ — mala kanoniera sa samo 3 kanona i veliki, prelepi krstaš (incrociador) „Varjag“, ki je delal 23 milje na uru. Ta dva ratna broda ostala su odeljena od svojih u pogibelji, da od hipa do hipa padu v ruki puno jačega neprijatelja. I va istinu u noć mej 8. i 9. febrara doletila je na radu od Čemulpa japonesa škvadra i poslala komandantom obeh ruskeh brodi vest, da neka do polne ostave porat, drugaćije, da će ih napast onako usidrene. Zapovednici stranskeh ratneh brodi: „Pascala“ (francezki), „Elbe“ (talijanski) i „Talbot“ (englezki) skupili su se u vieće i zaključili, da ruski brodi ne smeju izat, zać da oni se nahode va neutralnoj države (Koreje) i da još nije bila službeno navješćena vojaka. Ale to ni pomoglo. Japonci divljaci ne poznaju razloga. Sastali se va vieće i zapovednici ruskeh brodi. I lepi i mladi komandant „Varjaga“ i komandant „Korejca“. Tu su oni va nekoliko besed razpravili nalog japonskega zapovednika. Po tom je njima preostalo, da odluču: Ili će se predat v ruki Japoncem i spazit sebi život ili te poć na neprijatelja deset puti jačega od sebe. Ako se predaju, Japonci te imet dva broda od gveri više i s tem će njihova sila ponarast, ako pak gredu proti neprijatelju, to znači isto, kako da gredu va očitu smrt.

Podlistak.

Na policiji.

Kom.: A što bila vaša otac?

Jure: Prej lego je umri, bil je sad ovo, sad ono. Jutro je bit mlekarica, o polnem postolar, ob jušne krojač, a večer pak je najvolel sedet pul litrice.

Kom.: Ona mlekarica! To baš! Dobra krava zvala mlekarica, ka dala mleka. Otac ne dala mleka.

Jure: Borme je, kako ja govorim. Kada je pokojna mat umrla, onput je on nosil mleko prodavat. To će reć, da j' bil mlekarica.

Kom.: Ezel!

Jure: Je zel je već puti va oštarije, da je doma užal prit pijan kako čep.

Kom.: Magarac.

Jure: Aj bormē nismō imeli magaraca, aš naš otac ni toliko premogal. Eh da j' imel s manum još jenega magaraca, bimo bili lepo pasovali. Moj čaća je imel sinu glavu.

Kom.: Što ona bila?

Jure: Ča moj čaća? A, pijanac prvoga ranjga.

Kom.: Ne, ja pitala, što ona je! (Kaže u njega.)

Jure: A ča ja jim? Borme sve čagod pod zubi pride. Kada kompir i fažol, a kada pak fažol i kompir.

Kom.: Himel, doner, veter! Ja misliha, što ona učila? Kakova posla radi?

Jure: A tako! — Pul soldati sam se vučil nemški, pak sam se navadil palicam ko i tovar. Kada sam pak prišal doma, našal sam brata, ki je znal jako dobro pit, da je svu našu starinu zapil. Pokle sam se šal vadit za šintara, pak za picamortota, pak za loncepada; nego ti vražji lonci i padeli niš mi šli va škvadru, pak sam sve to vrgal va kut. Sada sam pak belotar, ki cesti metē. Za pravo reć, ni ni to najfiniji art, ma čovek vendar nekako živē. Pak se kada ter kada najde va smetah ki krajcar al moku od cigara. Bože moj! Saki vritnjak naprivo, deju ljudi. Pak ter i je tako.

Kom.: (Smijuć se) Bila neoženjena?

Jure: Šjor šil!

Kom.: (Čitajuć) Ošēnjena?

Jure: Šjor šil!

Kom.: Ne brblja! Ako ošēnjena, ošēnjena, ako neoženjena, neoženjena. Jedna i druga ne može biti.

Jure: Zać ne? Najprvo sam bil neoženjen, pak potle sam se za svoju veia nesreću oženil. Teга će bit pet, šest let. Ala

da nisam samo prvo magari na crekveneh vratih vrat zlomil!

Kom.: Zvala žena?

Jure: Za Boga, neka mi tega ne delaju!

Kom.: Sašto?

Jure: Aš ni trebe vraga zvati, on će i sam prit.

Kom.: Kako svala vaša žena. To pitala.

Jure: Kako se zove? — Jele, Jele kako i njija mat. Ala to vam je jenō i drugo hudić pakleni, potari ga sveti križ. Znajju, ja se bojim njije ime samo spomenut. Pak punica! No, no, ter znaju i oni, ča j' zetu punica.

Kom.: To ne trebala znati.

Jure: Dobro, dobro, ma te beuj znat.

Kom.: A što ona šel?

Jure: Onā žel, da joj vavek beči nosim, samo da se more poć celi dnevi s kafom nalevat.

Kom.: Ne, ne! Ona, ona!

Jure: A punica! Ona šel, da me ča prvo vrag zame.

Kom.: Ne, ona! (Kaže u njega.)

Jure: A ča ja želim? Ala, kada bim njim ja gospodine počel povedat, sve ča želim, ne bim njim dopovedel do druge telovi.

Lego ću njim na kratko reć, da želim dobit jenō 100 tiseć na lot i da vrag ča prvo odnese moju punicu i ženu.

Kom.: Ja pitala, što ona žel od sud.

Jure: A tako neka oni manē reću.

Prišal sam storit jenu tužbu. Neki dan, kada sam mel cestu na Škravajte, položil sam na jedan zidac moj kružaj i kosmata baretu. Kada ti ja nebore nazad pridem, ne najdem ti već tamo ni kružaj ni baretu. Ja neznam, al je jih progatalo more al jama, al je jih žk horinz pojal. Zato sam jih prišal poprosit, da naju tata, pak da mu speruće, neka mi dā nazad moje stvari. Te dve stvari su još od mojga pokojnega noniča, ki jih je za svojum smrtum pustil mojemu ocu, a moj otac pak manē. Kako viđe, to je za me vela mermorija.

Kom.: Kakva bila krušat?

Jure: Jedanput je bil nov.

Kom.: Opisala bolje.

Jure: Pak ter i ču. Spređa je razrezan, da se more obuć, na stranah pak ima škulje za ruki provuć. Jih prosim neka samo pišu, pak neka napišu, da je bil nov. Spređa ima ašulice i ričelice za zaputit. Lego pol ašulic fal, a od ričelice je ostala još samo jena. Jedan žep je vas raskinjen, a ni drugi ni cel, ma vendar su obadva kot novi.

Oni su odabrali ove zadnje. Tešak je bil pogled s kem su se oba komandanta pogledali na kraju svojega razgovora — ali ruke njihove, kad su ih jedan drugemu pružili i stisli, nisu zadržale. Ruski brodi ne drže! . . . I nekoliko ura za tom, kad se sunce visoko diglo, digli su ruski brodi „Varjag“ i „Korejac“ sidra i spravili se na put va smrt. . . .

Prej su se pozdravili sa zapovednikri stranskih brodi. Komandant „Varjaga“ kad se je opralad od zapovednika franceskega broda „Pascala“ izvadii je iz njedar jedno zapečaćeno pismo i rekai sa posmehom, ki se nikada ne zaboravlja:

— Ovo za moju mater! . . .

Puli teh besed mu je morda malo glas zaigral, ali te ni trajalo. Sad je on trebal velikoga mira i hladnokrvnosti. A taj veli mir i ta vela hladnokrvnost videla se na njegovem lepem i junackem obraze, kad se je malo zatim sa svojim lepim brodom uputil proti neprijatelju. Kuverta, mosti i sva mesta od stranskih, neutralnih brodi napunila se soldati od svih nacija. Dnša je pucala onem, ki su ostajali gledajuć one, ki su hodili va oćutu smrt. Mnogi, mnogi vojnici su plakali i plaćuć pozdravljali ruske junake — a kad su pak videli lepega zapovednika „Varjaga“ na mestu od zapovedi onako hladnega i mirnega, tisuće je grla zavapilo u jedan glas: Hurra! I onputa su se svi glasli stopili u jednu veliku pjesmu — u duboku, silnu i teplu molitvu:

„Bože carja hrani!“

Svi su pjevali, a pjevali su i ruski junaci na prelepem brode. Zrak je bil čist i bistar — more mirno. I nebo i zemlja spravili se, da va svojoj lepote primu žrtvu domovinske ljubavi.

Još jedan pozdrav i „Varjag“ a pred njim mali „Korejac“, ta dva broda smrti, predju va kanal medju japoneske brode. Na brodeh neutralnih vlasti ni se više pjevalo. Vladala je velika tišina, strašna, mućna tišina. Svi su gledali ona dva broda, ka su sve ća dalje sve to manja postajala i silužali veselo pjevanje ruskih mladih junaka. Na „radi“ su si misleli, da će se stvar sretno svršiti, da Japonci neće na takov barbaraki i protuzakoniti način napast na ruske brode, ale uzalud. Va isti ćas je admiralski japanski brod učinil senjale neka se Rusi predaju. Sve je ćekalo, ća će se dogoditi. Kad tamo iznenada se „Varjag“ i „Korejac“ okitili zastavami. Vesele, svjetle i ponosne viju se zastave na sancu, kako odgovor Japoncem, da se Rusi ne predaju. To je znak boja. I grmnuć kanu — zapoćel je boj. Strašan boj. Sedam voleh karocadi japoneskih počelo se vrtet okolo „Varjaga“ i njegovoga malega druga. Četredeset minutu pucali su Japonci na lepi, ruski brod, ki je sa svoje strane strahovito odvrćal ognjenimi udarci.

Liepi ruski brod bi se svaki ćas zgubil va oblakah dima. A onputa bi se opet pokazal zapaljen na više mesteh. Oko njega

je more upravo vrelo od olovnoga xrnja, ća su ga rigali japonski kanuni. Nego dugo se ni mogai održati. Na jedanput je „Varjag“ obrnuć provuć put porta, da nutre mirno pogine — potone. Vas stućen, skrivljen, sa s krivljenomi jarboli vraćal se je „Varjag“ u Čemulpo. Još se na njem videla krpa ruske zastave — visoko i ponosno vijala se ta slavna krpa.

A na njem? Sve prekinuto, sve porušeno — a posvem i kroza sve na potoki tekla krv, krv i krv. Zamukli su njegovi kanuni, zamuklo je na njemu sve — a prelepa ladja vraćala se va porat, kako da bi ploveći grob . . . Vraćala se ovaj put prez svojega lepega i junackega komandanta. Izgubljen je bil ponosni brod i po malo se je blizal prema tihome kutiću, gdje će do mala potonut. Na njemu se nije videla ni živoga stvora. Cela koverta bila je nakrcana s mrtvaci. A voda je ulazila va brod sa svih strana i brod se je sve više naginjal i naginjal.

Kad je zamuklo klopotaње makine, ćul se je vapaj ranjenih, ki su molili za pomoć. Tu su pomogli, koliko su mogli liećnici i vojnici stranskih brodi. Pobrali su do 100 ranjeneh, od keh jedno deset umirajućih. Mnogi ranjeni oteli su, da sa sobom ponesu kus lepega i junackega broda, a onda su se od njega odkidali plaćuć, kako ćete kada se oćeljuje od mrtve majke. A makinisti i fogiati od „Varjaga“, jedini, ki nisu bili ranjeni, plakali su na vas glas gledajuć, kako njim umire njihov dragi brod. I potonul je „Varjag“ još isto za polne. Zginul je i on, kako da bi od tuge za svojim lepim zapovednikom.

Do zadnjega hipa stal je puli njega komandant malega „Korejca“, ki se je još dobro držal, zać sa Japonci napadali najviše na „Varjag“. A kad je pred njegovome oći izginal ponosni krstaš, stupil je komandant na svoj mali brod. Njega je on onputa povei va jedan samotni kutić porta. Tu je on zapalil sv. Barbaru i dignul svoj brod va zrak, samo da ne pride Japoncem v ruki. Vjećna slava slavenskim junakom!

Vjećna spomen „Varjagu“ i „Korejcu“! A onem tužnem, ruskem materam, ke su puli te priliki zgubile onakovu djecu — jedna naša topla suza. A takovu suzu s niemim pozdravom pošaljimo u duhu i stajom materi lepega komandanta, ki je sa svojim „Varjegom“ pokazal svetu, ća je sve vreden učinit Slaven za svoju dragu domovinu!

Domaće vjesti.

Novo razprodaje „Narodnog lista“. Razprodaju „Narodnog lista“ preuzeli su još gg. Vladimir Fiamin, Križišće-Opatija; Franjo Brajan, Srdoci-Sv. Križ; Ante Bertoša, trgovac u Pazinu.

Djelo našeg književnika. Čitamo u riećkom „Novom listu“: Doznajemo, da je „Matica Hrvatska“ primila najnoviju radnju Viktora Cara Emina „Usahlo Vrelo“. Ovu

viest nadopunjujemo tima, da je „Matica Hrvatska“ spomenutu pripoviest kao najtećajno djelo još i posebno nagradila i to iz zaklade Dušana Kotura za god. 1902./1903.

Gospodarska zadruga u Kastvu. Dne 20. marća t. g. obdržavala je ista svoja godišnju glavnu skupštinu. Članova pristapilo je preko 400, a osim ovih jošte i nećlanova. Uvidiv, da nebi toliki broj ljudi mogao stajati u dvorani ćitaonica, držalo se je skupštinu u vrtu iste.

U 9 i pol sati prije podne podpredsjednik zadruge gosp. K. Jelušić otvorić skupštinu, te izprićav odsutnost zadravnog predsjednika, pozdravić skupštinaru va ime predsjednika i svoje, kao i gosta velućuć gosp. Dra. M. Trinajstića, odvjetnika i tajnika posestrime zadruge u Voleskom-Opatiji.

Za tim proćita zadravnii tajnik g. M. Zic izvještaj o radu odbora iza prošlogodišnje glavne skupštine. Iz istog razabire se, da se je odbor svojeki zaneo, da bude zadrugarom u raznih granah gospodarstva pripomoćeno. Pćelarom bila je dana prilika, da bude praktično poućenić u pćelarenju. Da bi se i u Kastavšćini zapoćelo uzgajanjem krmadi, ustanovljene jesu dvie postaje sa krmci, a za buduća godinu molilo se je za jošte tri takve postaje. Za nabavu krmaka potrošil se u Kastavšćini kroz godinu dana do 150 hiljada kruna.

Priobćeno je, da je vlada odobrila obćini Kastavskoj pravilnik, po kojem će se obdržavati svakog 23. dana u mjesecu sazjmove za govoda i ostalo blago na sajmištu u Kastvu, ćim budu u to ime prostrije pripravljene.

Minule godine nabavila je zadruga 5000 kg. modre galice, a od god. 1902. preostalo joj bilo 1530 kg., što je sve bilo medju zadrugare razprodano. Za tećuća godinu naručilo se je 8000 kg. modre galice, koja će se ćlanovom prodavati uz ćienu od 60 helera po kilogram.

Zadruga se je ućlanila u „Gospodarsku savez“ u Puli.

Dne 12. junija pr. god. poućavao je gospodar va vinogradarstvu i navrcanju amer. loze na zeleno, gosp. Ivo Sancin putjući učitelj poljodjelstva.

Nabavilo se je i predale u nastojanje raznim postajam dva bićića i tri bika. Kod ove zadruge osigurali su ćlanovi prošle godine 357 govoda, od kojih crknuo je devet glava, pa je svaki od unesrećenih gospodaru primio u ime oćštete K. 39/73.

Odobren bio je zaključni račun za godinu 1903. i provaćan za god. 1904.

Koncem godine 1903. bilo je upisanih ćlanova 652, a došad pristapilo je 8 novih. Ova zadruga imade više plaćajućih ćlanova nego desetak slićnih talijanskih u Istri zajedno, od kojih mnogi samo na papiru, a ipak ućživaju ove sve moguće podpore doćim se kastavsku samo s obećanjii podupire.

U septembru prošle godine umro je zadravnii odbornik i blagejnik pok. Vjek.

Jelušić. Slava mu! Na njegovo mjesto izabrali je skupština sina mu gosp. E. Jelušić.

Gospoće Dr. Trinajstić odzdravlja i pozdravlja, te govori o gospodarstvu i mliećarskoj zadravi. Pri odlasku pozdravljen je od skupštinaru sa burnim „Živio!“

Gleda vinsko klanuće s Italijom izrazila se želja, da se ne obnovi, ako pak bude, nek se taksa povisi na K. 40 po hektolitr.

Prihvaćeno je više koristnih predloga o kojima biti će spomena u posebnom izvještaju. Konaćno se žćriebom dvojicu ćlanova upisuje u društvo sv. Jeronima; podieleno je 16 ćkara i 43 noža.

O podnu bila je skupština zaključena.

Važna promjena u službi poštanskih napućnica za inozemstvo. Od 1. aprila t. g. poštanske napućnice za inozemstvo treba da budu popunjene sa strane pošiljaća u vrijednosti opredjeljenog mjesta. Za neke zemlje kao za Egipat, Brasil i Portugaluku, propisana je iznimno vrijednost u frankina. Za medjunarodne napućnice i za poštanske popratnice bez i sa pouzećem za inozemstvo, izdali su se novi obrasci. Od 1. aprila t. g. moraju se upotrebljavati izključivo ti novi obrasci. Nepopunjeni obrasci stare vrsti mogu se promjeniti novimi obrasci kod c. k. poštanskih ureda do ukljućujuć 31. decembra tećuće godine.

Mobilizacija austrijske vojske. Doznajeno s pouzdanega vrela, da je odredjena mobilizacija nekojih kora vojske i da su niže oblasti već dobile nalog, da pripravu se za mobilizaciju. Naravski, da će — ako dojde do rata — najprvi biti poslani u boj Hrvati, pak će se i opet obistinii ona stara: „Kada bukne rat, tada kličie: Hoch Kroat!“ Tko? Austrija! A kad nastane mir, hrvatske krvi vir, nit za nas zna. Tko? Austrija!

Za družbu sv. Cirila i Metoda za letru sakupilo se je dne 10. marća 1904. na skupno večeri ćlanova družtva Bratinstva u „Narodnom domu“ K. 51, koje bijahu odmah predane druženomuo blagajniku. Na predlog g. Frana Skalamera iz Berseća darovaše sliedeća gg. ćlanovi starog obć. zastupstva u Mošćenićah svoje zadnje dnevnice primljene dne 27. febrara 1904. i to: Franjo Skalamera, Juraj Barković, Anton Uhać, Josip Rabinčić i Vinco Mavričić svaki po 1 krunu, ukupno K. 5. — Gosp. Ljubica Tostovršnik poslala nam je za družbu K. 9 sakupljenih u veselom druženju prigodom svetkovanja imendana g. Josipa Prebilića na Pasjaku. — Živiii!

Poziv. Četvrtak, dne 7. aprila 1904. u 4 sata poslje podne obdržavati će se u prostorijah hrvatske ćitaonice u Pazinu redovita glavna skupština; na koju se sva gospoćda ćlanovi pozivlju. Dnevni red je sliedeći: 1. Nagovor predsjednika; 2. Izvješće tajnika; 3. Izvješće blagajnika; 4. Izbor novog odbora; 5. Možebitni predlozi.

Velika narodna skupština pod vedrim nebom u Boljunu bit će u nedelju, dne 10. travnja t. g. u 2 sata popodne. Dnevni red:

Kom.: Same napred!
Jure: Sve ća njim povedet, samo jih prosim, neka oni pišu, kako ja govorim.

Kom.: To je moj briga.
Jure: Verujem, ma ako ne pišu, kako ja govorim, neće tat znati, ki kružat je moj. Na hrte ima jenu škulju, ku se vidi zvani i znuti.

Kom.: A kakova imala futer?
Jure: Jake finu, još i danas se pozná, kadš j bila. Ma fina kako svila!
Kom.: A farba od krušat?
Jure: I to ću njim povedet. Kada ga je nosil nonić, je bil crn, kada ga je nosil otac, je bil žućkast, a sada je sur kako i tovar. Da ni dlaku zgubil, bi bil lepji, nego oni od Matezini Brgijskega. Prosim ponizno, da napišu i to, da je zarubljen s krpami od pamuka od moje ženi.

Kom.: (Mahne rukom) A što vi to brblja sve!
Jure: Još jih prosim, da napišu, da onem, ki najde te moje stvari i mané jih prnesé neća niš platit.

Kom.: Topro, topro! Zнала sve, samo sad podpisala.

Jure: Gospodine, a moja kosmata baretá? A, buzaroni!
Kom.: Ja već napisala!
Jure: Ma ne znaju, kakova je!
Kom.: Nu rekla.

Jure: Bila je jako kosmata, od ćrnega jaućića, dokle ju je nosil moj pokojni nonić, a sadš je unestahno zgubila dlaku, nego za to je kako nova, aš fanjski topli. Fudra pak je sva raskinjena, ma svejeno je kako nova, samo se nezna, kakovoga je kolora. Ma to najzada niš ne de.

Kom.: Topro, topro, samo sad podpisala. (Daje mu pero.)

Jure: Kako jih volja (ogledava pero), samo jih prosim, da mi najđu moje stvari, aš mané nijedan niš za niš ne de.

Kom.: Samo podpisala, ako zna pisati; ako nezna pisati, onda pravila kriš.

Jure: (Podpiše i metne križ) NA, to sam se podpisal i stavil križ.
Kom.: Bila jedna dost.

Jure: No, niš zato. Tako te barem laglje tata nać.

Kom.: Topro, topro! Išla kuća.
Jure: Lepa njim hvala, aš su se baš s manum namučili. Bog šnjimi! (Hoće da ode, al se vrati.) Neka ne zamere, ako njim bude treba dora cepat, neka ne pozovu drugega, ću njim jih je razcepata kako na makinu. Znam, kad sam bil va pržane, su me gopa sućevica jako hvalili. Pak ni njia gopa, to se zna, da me nete pozabit. Oni imaju finega vinca, znam ja benj.

Kom.: Topro, topro, išla samo kuća.
Jure: (Hoće da ode, pak se vrati) Tako gospodine, ako tat pošalje k njim moje stvari, neka jih ne daju drugemu, aš oni krušat i baretu sa moji.

Kom.: Išla samo kuća! (Ode lijevo.)

Prizor treći.
Jure i podvornik.

Jure: (Pobira svoje stvari) Gospodin je dobar ćlovek, samo škoda, da se s njim pravo ne tendimo i da ima zloćesta punice. Ća ćeć mu odgovoriti, ćoveće bojši kada te

pita, kako neki dan Franulu Kušćerica: Kaj kupila muško ili šensko krava? . . . Bi ti se ćovek pregresil! . . . Ja ne znam, ća ni oni negde misle, ki nam ovakovu gospodu semo pošlju.

Vidiš vraga i mater njegovu! — Komac sam se sada spametil. Ća niam mogai s gospodinom štronjat? — An?

Podvornik: (Ulazi) No Jure, stel gotovi?

Jure: Sam, hvala Bogu, sam.

Podv.: Sada morete poć doma.

Jure: Parám da ja, lego svejeno ću se još malo zateć na jedan polić. Reste s manum na jenu mericu.

Podv.: Ne morem. Hvala!

Jure: Onput, Bog s vami. (Ode.) (Konac.)

Sjećajte se istarske družbe sv. Cirila i Metoda!

1. Općinski ustav; 2. Naš otklon prema Talijanima; 3. Naš položaj u Austro-Ugarskoj monarhiji; 4. Opće pravo glasa; 5. Naše nevolje; 6. Pačka prosvjeda. Skupština će se obdržavati na Boljanskom Polju uz državnu cestu, gdje se kolni put odvaja prema selu Kirelja. U slučaju nepovoljnog vremena obdržavat će se skupština kod gosp. Jakova Burešića kbr. 161.

Odbor ženske podružnice sv. Cirila i Metoda u Mošćenionah obdržavati će na Ukranji ponedjeljak, dne 4. travnja t. g. poslije podne, točno u 4 sata svoja redovitu glavnu skupštinu. Mole se p. n. članice, da se odazovu čim u većem broju.

Dnevni red: 1. Ponedrv ravnateljice; 2. Izvješće tajnice; 3. Izvješće blagajnice; 4. Izbor novog odbora. Poslije skupštine biti će domaća zabava sa predstavom i deklamacijom. Članice imaju pristup k zabavi bezplatno. Neodlance plaćaju 20 filira, gospoda 40 filira, djeca 10 filira.

Čuvajte se čifatekih „agenata“ i „trgovaca.“ Već nekoliko godina klatare se po naših krajevih osobito po Kastavštini pravi čifateki „agenti“, koji obilaze seljačke kuće te nudjaju na prodaju slike „Majke Božje“ sa muzikom, „Raspela“ i druge takove predmete i svjetinje. Ti agenti usiljivi su kao ose ili prave „konjske muhe“, obedaju ti kao namečak molitvenik i što ti ja znam što sve, samo da te premame, da što god naručiš i da podpišeš ili podkriješ odnosno naručenicu (Bestellschein); a u istinu moraš platiti sve skupo, dapače i isti kao namečak obedaju molitvenik, poštarinu, pakiranje, njegovo pisarenje itd. itd. i kad dođe naručena roba si veoma razočaran, jerbo se osvjedočiš (ali prekasno), da te je lukavi „čifut“ prevario, jerbo ono što si dobio, ne vrijedi ni treći dio od onoga, što moraš da platiš i ako ne platiš sve, kako on od tebe traži, prgoni te bez milosrdja tužbom i ovrhom (pinjoramentom), te se dogodi više puta, da ti zapljeni sudski sluga za malo kruna kravu, pokraštvo, vino itd. Takovi čifateki agenti, koji su obično jako usiljivi, bezobrazni i lukavi, obilaze seljačke i siromaške kuće, te izrabljuju neznanost i dobroćudnost nekih ljudi osobito žena, dobro znajući, da tu učine najbolji „gešeft“, te se takovim žrtvama, kad jih ljudski nasamare, kese i smiju za hrbtom. Mi savjetujemo svim našim dobrim ljudem, da kad jim dođe na vrata takova „konjska muha“ — pardon! — reć smo htjeli „agent“, nek ma pokaže istim pravcem put i ako je još usiljiv, pokaži mu knunu metlu bez svakog obzira. Preporučamo osobito gospodi svećenikom i učiteljem, da poudče narod o priliči u tom smislu.

„Sveidioc“.

Mjestne vijesti.

Dolazak Njegovoga Veličanstva našega cesara i kralja u Opatiju. Obćenito se govori, da će naš cesar i kralj doći dne 5. aprila t. g. u Opatiju, da posjeti švedski kraljevski par. Zaostavit će se samo nekoliko sati.

Visoki gostovi u Opatiji. Kako na drugom mjestu javljamo, dolazi 5. aprila o. god. u Opatiju, Nj. Veličanstvo naš cesar i kralj. — U ponedjeljak, dne 28. o. mj. prispjela je u Opatiju nadvojvodkinja Marija Josefa, koja je odsjela u „Villa Angiolina“.

Gostova u Opatiji ima danas nešto preko 2000. Čujemo, da ih više ne bi moglo ni biti pošto je i onako sve prenakrcato. Ima nađe, da će ova za Opatiju prava „kukanja“ potrajati još koji tjedan.

Red službe božje u velikom čodu na Veloskom. Na veliki četvrtak popodne u 4 1/2 sata žalobne molitve.

Peta k. Prije podne na 9 ura: Molitve, Muka G. N. J., Čašćenje sv. Križa i misne molitve; zatim večeraja i otkrivanje oltara.

Poslije podne žalobne molitve na 4 1/2 ure; zatim propovjed na 6 ura.

Subota. Prije podne na 8 ura blagoslov ožaja, vauzene svičete, krsilne vode; zatim sv. misa na 10 ura.

Poslije podne na 7 ura ukrasna

N. G. J. sa svećenicim obhodom [po mjestu, na koncu blagoslov u crkvi. Vazam. Blagoslov kruha i jaja itd. na 7 ura u jutro. Prva sv. misa na 7 1/2 ura a svećana na 10 ura prije podne. Blagoslov na 9 ure poslije podne.

Blagdan Vazmenj: Svete mise i blagoslov kako na Vazam.

Ovom prilikom preporučili bi mjestnim oblastim, da strogo pazе na uzdržanje reda kod procesije na veliku sabotu. Obično nabrupi u redove procesije toliko naroda, da se poremeti celi red te procesije, te izgleda više kako kakva gungula a ne svećani crkveni obhod. Osobito bi se moralo paziti nato, da se sapsieči prodiranje naroda u redove procesije na erarskoj cesti pred crkvom i prelaz ljudi iz jedne strane na drugu obhoda na takozvanom mostu pred Internationalom. Osim toga moralo bi se zabraniti za vrijeme procesije šetaje naroda po pločnicih gori i dolci. Tko će gledati neka stoji na mjestu ili neka ide u redove obhoda.

Glavna godišnja skupština Posujilnice u Veloskom obdržavala se je dne 23. o. mj. u 3 sata popodne u „Narodnom Domu“. Iz izvješća ravnateljstva donnal smo, da je novčani promet u godini 1903. iznašao 2 milijuna 777 tisuća 870 kruna i 20 filira dočim je u godini 1902. bilo prometa 1 milijun 613 tisuća 105 kruna i 98 filira, dakle godine 1903. bilo je 1 milijun 164 tisuća 764 kruna i 22 filira više prometa nego godine 1902. U godini 1903. primila je Posujilnica na štednju 862 tisuća 607 kruna i 29 filira dočim je u godini 1902. primila 515 tisuća 368 kruna i 61 filir; zajmova izdala je u godini 1903. K. 340.932-18 a godine 1902. K. 253.490-18. Upravnii troškovi u godini 1903. iznašali su K. 1757-60 a godinu 1902. K. 1641-52. Čisti dobitak Posujilnice u Veloskom iznašao je god. 1903. K. 9969-72 dočim ga je u godini 1902. bilo K. 10.488-38. Od čistoga dobitka razdijelo se je u dobrotvorne svrhe K. 1700. u rezervni fond uložilo se je K. 6000 tako da rezervni fond sada iznaša K. 27.500. Kod izbora novog ravnateljstva i nadzornog odbora bijahu na novo izabrani članovi dosadašnjeg ravnateljstva i nadzornog odbora.

Kako se iz ovog kratkog izvješća razabire, Posujilnica u Veloskou baš liepo napreduje a mi njoj želimo još veći uspjeh i napredak.

Svega po malo.

Ljubav. Pod ovim naslovom čitamo u netom izasleži zbirci novela „Zaduža katica“ od Irme Goeringer (Naklada: Egon Fleischl & Co., Berlin) slijedeću krasnu novelicu:

Ona mu je pisala:

„Zakuni mi se, da nisi nikad ljubio nijedne žene kako mene; da Tvoja duša žudi za menom kako zmik za slobodom; da sve Tvoje želje teže neizrecivom silom za menom; da zdvajajuć gineš i venas ako ne dodjem k Tebi, da se sve u Tebi, i dobro i zlo, združuje u čeznuću za menom; da hoćeš biti moj sada i na vijek, živ i mrtav. Ako mi se možeš tako zakleti onda me pozovi: Dođi! Ja ću slijediti Tvome pozivu, jer Te ljubim.“

Prođe nekoliko tjedana a ona ne dobi je od njega nikakva odgovora.

Onda mu piše po drugi put:

„Prisegni mi, da nemožeš ljubiti nijedne žene kao mene, da Ti ja jedina mogu pružiti najveću sreću; da hoćeš biti moj, posvema moj; da već danas meni pripadaš i da si moj već davno. Ako mi možeš to priseći, onda me pozovi: Dođi! Ja ću slijediti Tvome pozivu, jer Te ljubim žarko.“

Prođe nekoliko tjedana a ona ne dobi je od njega nikakva odgovora.

Po treći put piše mu ovako:

„Zakuni mi se, da si mi sklon, da radi mene trpiš, da Tvoja duša žudi više za menom nego li za svim blagom ovoga svijeta; da u meni nalaziš svoj život i svoje veselje, da Ti mogu pružiti najkrazniji uspjeh. Ako mi se možeš tako zakleti, onda me pozovi: Dođi! Slijediti ću Tvome pozivu jer

Te toliko ljubim, da trpim radi Tebe silne muke“.

Prođe tjedni, odgovora nema.

Onda mu piše:

„Reći mi, da si mi sklon; da Te ja mogu malko razveseliti; [da smijem makar samo jedan dan Tvoja sića ispuniti čarom i da me nešto posvema zaboraviti. Ako mi to možeš kazati, onda me pozovi: Dođi! Slijediti ću Tvome pozivu jer Te ljubim višo nego svoj život.“

Slijedećeg dana pozva ja on: „Dođi!“ Kad je ona uzbudjena od ljubavi poninano pristupila k njemu, baci se on pred njom na koljena, poljubi njoj rub odjela i reče:

„Ja Te ljubim, košto ne ljubih još nikad nijedne žene, moja duša žudi za Tobom košto zmik za slobodom, sve moje želje teže neizrecivom silom za Tobom; zdvojno čeznu sam za Tobom kad nisi došla; sve u meni i dobro i zlo združuje se u čeznuću za Tobom; Tvoj hoću biti sada i na vijek, živ i mrtav, Tvoj samo Tvoj . . . To prisiešme danas Tebi, Tvoja sića, jer me ljubiš košto i ja Tebe ljubim. Dođi!“

Bojni konj Karopatkina. Čitamo u raznih novinah, da je konj, što će ga vrhovni zapovjednik ruske vojske u Mančuriji, Kuro-patkin, jašiti, krasan šestogodišnji štrebac, koji je jako vješt u skakanju te nosi francuzko ime „Le Marchal“.

Prokletstvo mrtve majke jednoga izdajice. Prošao sam neku noć mimo . . . koga pokopališta. Najednom čujem žalostni glas i vidim jednu staru ženu gdje nariče: „Andre, sine! Zar me tako plašaš za onih devet mjeseca, što sam te trudno nosila i za ono što sam te dojila? Ovdje ležim već dvadeset godina a za mene se nisi nikada Boga pomolio. Mjesto molitve eto su mene 8. i 9. marca prokijeli svi tvoji suobčinari. A tko je tomu kriv? Iz, tjačoj! Ti si ih prodao kako Juda Isusa. Ali Juda se je brzo pokajao i objemio, te dao vragu dušu svoju. Vjeruj meni, sine moj, do danas sam se okrenula do devet puta u svom hladnom grobu, što me ljudi radi tvoga izdajstva proklinjaju. Moliti ću oca previljujega, da istriebi iz te zemlje seme tvoje. Proklet bio od svih strana svjeta: od istoka do zapada i od sjevera do juga. Kad bude tvoje grdo tielo mrtvo, pak ako bude pokopano u ovoj posveđenoj zemlji, da bi ti izbacila kosti a ni more nehtjele u te ubi držati, ne imao ni u gorakih pećinah mjesta . . .“

„Ja sam u miru počivala, a danas sam na silu morala progovoriti, pak idem opet u grob leći“.

Na te grozne riječi vlasi mi se naježili, krv mi sustala, a tielo zadrhtalo kao žaba na vodi. Zaista grozno je prokijetstvo izdajice!

Pravedna pedespa jednoga oficira. Parizki ratni sud odsudio je na 23. o. mj. kapetana Blanchard, na 20 dana tamnice, jerbo je jednoga vojnika čušnul i izposval. Neki škodilo kad bi se i kod nas tako strogo postupalo s oficiri, koji zlostavljaju vojnike.

Koreanci proti Japancem. Pisali smo va predžadnjem broje „Narodnoga lista“ da su Japanci zaponjeli glavni grad Koreje Seul, i zeli na sebe svu vlast korejskega carstva. To je Korejance tako razjadilo, da su se svi digli proti Japancem, starem svojem neprijateljem. Zato su Japanci va Koreje odlučili, da se ima svem Korejcem uzet oružje.

Kinezi ubijaju katoličke misijonare. Iz provincije Kiangsi va Kine dolaze vesti, da su tamo Kinezi pobijali više katoličkih misijonari. Lahko, da bude to razlog, da evropske vlasti opet interveniraju va Kine.

Kuga u Johannesburgu i Pretoriji. U tim dvim gradovima, nekadašnje slobodne republike Transvaal, buknela je kuga. Do sada je u Johannesburgu umrlo od te kužne bolesti do 49 ljudi. U Pretoriji pak umrlo do sada samo 4. Ustanovljeno je, da se radi o nekakvoj plućnoj kugi. Za pobijanje te kuge odlučio je magistrat u Johannesburgu 500 funti šterlinga.

Tri sestere ubile oca. U gradu Turro Pelosa u južnoj Italiji zgodio se onomadno događaj, koji je pobudio veliko zanimanje po cijeloj Italiji, a vele, [da mu se ne zna

para ni u svjetakoj kriminalističkoj porjenti: tri mlade sestere ubile su svoga rođenoga oca. Sestre se zovu: Ester, Bernice i Katarina. Umorstvo je izvršila najstarija sestra Katarina, a mlađe su joj sestere pomagale. One su navalle na oca, dok je on spavao na postelji, te mu je najstarija izpalila zamokres u glavu, koji ga je na mjestu rastavio na životom. Zatim su sestere oprale kravuu posteljina, a očevu liješnicu sakrile va kući. Zločinstvo su izvršile, kad u kući nikoga nije bilo osim njih. Na ipak odmah se saznavo za taj grozni čin i sve su tri sestere po oblastnim organima uhvaćene i zatvorene. One su otvoreno priznale svoje zlodjelo, a navele su, da ih je na isto navela očeva okrutnost, koju više nikako nisu mogle podnositi. Sada se proti njima vodi parnica pred sudom u gradu Luceri. Ispostavlja se, da otac nije bio tako okrutna zvjer, kakovom su ga kćeri htjele prikazati. Nadalje se izpostavilo, da je starija kćer Katarina bila vjerna i da se otac toj vjeri odlučno protivio. Uslied toga se porodica sumnja, nije li umorstvo počiniła Katarina za to, da makne u puta zapreku svojoj vjeridbi, a mlađe sestere, od kojih je jednoj 12, a drugoj 16 godina, lahko zavela na sudjelovanje. Ta sumnja postaje tim vjerojatnijom, što se dokazalo, da je Katarina vrlo zločesto čeljade. Državni je odvjetnik povukao optužbu proti mladim sestrama, te zahtjeva, da se osudi samo Katarina, koju nazivlje prokletom i vražijom, pravom nakazom po naravi. Njezin branitelj zahtjeva rješenje od optužbe. Parnica traje.

Gospodarske vijesti.

Hrana rastlina i kemijeka ili umjetna gnojiva.

Lapor je također vapneno gnojivo. Tako najvrijemno gustu smjesu na tanko uprašena ugljično kisela vapna i gline, koja obično sadrži još pjeska, a često i humusa. Po sastavini, koja prevladjuje, razlikuje se vapneni lapor, glineni lapor, pješčani lapor i humorni lapor.

Djeluje na to kako i vapno, nego, jer sadržaje u sebi također fosforne kiseline i pepelike prinaša tlu istodobno i ta rastlinska hraniva. Najbolje ga kakovati lapor na polje ljeti i jeseni, razdijeliti ga na kuce i postaviti ga tako samu sebi preko zime. On se malo po malo razpada u sitan prah, i može se, kad se je to dogodilo, posipati i zaorati.

Na hektar treba ga više ili manje, prems tomu koliko ima u sebi vapna. Sadržinu vapna može se u njem približno proizvoditi polviši ga kakovom kiselinom n. pr. solnom ili octenom kiselinom i što jače pri tomu uzpjeni, to više sadrži ugljično kisela vapna. Gnojenje laporom optuje se u razdoblje od 10—20 godina, jer ga obično treba mnogo na hektar, moguće je snjim poboljšati tlo samo gdje ga se ima mnogo pri ruci.

Poľjodjelci, koji su u blizini koje tvornice plina mogu od nje često puta badava dobiti plinskoga vapna. Ondje najme da pročiste razsvjetli plin tjeraju ga kroz živo vapno, koje se nalazi u željeznih škroviah. To vapno one pak bace. Gdje ga se može dobiti treba ga prije pustiti, da se na zraku kroz više vremena oksidi, jer bi inače rastlinam škodno bilo. Ovakovo su vapno svjetovali i za to, jer svojim jakim duhom od Katrama tjera razne kukce. Upotrebljuje ga se toliko da na hektar dodje 350—700 kilograma vapna.

Uporaba kemijekih gnojiva. U prošlih smo brojevih upoznali najglavnija kemijeka gnojiva i hranu, koju pojedina rastlinam podaju. Jer se nijedna od ovih ne zadovoljuje jednom samo hranom, to njim moramo dati razmjernu množinu svih onih četiri vrsti hraniva ili samo od nekih, polag toga koliko i kojih trebaju i kojih u zemlji ne nalaze.

U trgovini se prodavaju već gotove smjese gnojiva pod raznim imeni i za razne rastline, ali mi bi svjetovali, da jih se ne kupuje. Najprije je nemoguće, da je jedna smjesa dobra za sve zemlje, a pak najviše

puta ta univerzalna obća gnojiva su prosta prevara, koju se još akupo plaća. Najbolje je, da si svatko ili više njih skupa nabave jednostravna gnojiva kako smo je mi nabrojili, pak da si sami prije uporabe naprave potrebnu smjesu ili da je onako pojedince rastresu. Tako će barem znati što su kupili, što su uporabili i u kakovom razmjeru.

Za ravnanje naših čitatelja nabrojiti ćemo ovdje nekoliko tih smjesa sa razne rastline. Po njima neka se ravnaju.

Rekli smo na početku, da najbolja smjesa je štajski gnoj, jer u njem ima svih hranjiva potrebitih bilinama, nego žališće nema jih dosta. Zato gnoj zemlje samo i isključivo štajskim gnojem postati će one napokom neplodne.

To valja, ako se rabi pravi štajski gnoj, a još više, ako se rabi gnoj — slama, kako je žališće kod nas u najviše slučajeva. Štajskom gnoju treba po nekim dodati 3—5 kilograma superfosfata po metričnom kubu, a po nekim $\frac{1}{2}$ kg po kvintalu i onda će biti bolji. Ako ga se dodade malo više neće škoditi.

(Nastavak slijedi.)

Zadnje vijesti.

Rusko-japanaki rat.

Reč bi, da se je sreća dobro obrnula na stranu Rusu. Prošlu subotu ob noć prišla je pred Port-Artur japanska flota sa četiri nova vapura nakreana dinamitom i drugim eksplozivnim materijama. Japonci su i ovaj put, kako i onomad pred mesec dan oteli su temi vaponi zapret, ruski porat, i va njem rusku mornaricu. Ali kako i prvi put, tako su njim i sada opet dali Rusi po nose. Komad su se ta četiri japanska parobroda praćena sa 6 torpedinera približili, digli su na njih vatru ruska dva broda i baterije od fortica. Bojeć se, da nebi se ti parobrodi previše približili otvoru porta, šla je protiv njih

ruska torpediniera „Silniji“ te je s torpedom razbil provu prvomu vaponu. Odmah zatim potonula su i dva druga parobroda a za njim se je četvrti razbil na jednemu od njih. Na to je torpediniera „Silniji“ sama udrla na 6 japanskih torpediniera i nagnala ih, da su morale pobeć. Malo zatim je pobećla i ostala japanska flota.

Potopljeni parobrodi su sasvim novi — svaki od 2 do 3 tisuće tonelati. Na njimi se je našlo nekoliko manjih kanuni i puno dinamita.

To će sve Rusom trebat. Japonci su ispalili do 208 hitac, a Rusom nisu navesili ni najmanje škodi, dočim su oni s tolikim pucanjem pokvarili lepi broj kanuna.

Ovoj novoj ruskoj pobjedi čudi se celi svet, a i sami Englezi pišu, da japanska flota ni ispunila nade, ke da su se stavljale na nju. Živili Rusi!

Oglas.

Podpisani časti se ovim javiti poštovanom občinstvu, da je u Voloskom kbr. 19 otvorio vlastitu postolarsku radionicu.

Preporuča se stoga svim za naručbe, koje će izvršiti uz vrlo umjerene cijene i na obće zadovoljstvo. Izradjuju se postoli po svim najmodernijim krojevima. Popraveri izvršuju se točno brzo i jeftino.

Diko Jeftić.

Tražim

dečka naučnika za svoj dućan na Slatini.

Ivan Letić, trgovac.

Prigodom sv. Berne dobivat će se kod gosp. **Antona Castellicha** u **Lovranu** svakovrstnih

darova za bermu

i to: lanaca, ogrlica, prstenja, broša, kolajna, narukvica, igla itd. budi zlatnih ili srebrnih, a tako i satova srebrnih i od nikla.

Sve najbolje vrsti i uz nizke cijene.

4 para cipela

(Isto samo za K. 5-50.)

prodaje se dok ima zalih za tu nisku cijenu uslijed nabave velike množine. 1 par muških cipela, 1 par ženskih cipela iz žute ili crne kože za zavezati (Schnürschuhe), sa jakim okovanimi podplat, najnovijeg kroja; nadalje 1 par muških, 1 par ženskih modernih cipela veoma elegantno izradjenih, lakih, sva 4 para samo za K. 5-50. Kod naručbe dosta je navesti duljinu.

Razašilje se pouzdeom: Exportna trgovina cipela

A. Gelb, Krakov br. 117.

Što ne odgovara može se promieniti ili natrag poslati te se novac vraća, radi toga nema nikakove pogibelji.

Oglas.

Iznajmljuju se prostorije za dućan i skladište u **Voloskom**, gdje se sada još nalazi dućan gospođe Josipe Perac (kod Pepe). — Poblize informacije daju se u spomenutom dućanu.

Broj 1333.

Natječaj.

Na temelju zaključka občinskoga zastupstva u sjednici 7. marča 1904. točka 2/2 raspisuje se ovim natječaj za popuniti mjesto občinskoga lugara u občinskoj šumi Llaini.

Godišnja plaća obć. lugara odlučena je godišnjih K. 600 (šest stotina) ili mjesečno K. 50 (pedeset) posticipatno.

Molitelji neka najdalje do 24. aprila 1904. (4 tjedna) podnesu podpiatomu svoje molbe uz dokaz svoje dobe, zanata, stalisa, (oženjen ili neoženjen), da su dobroga političko-moralnog ponašanja, da znaju čitati i pisati i da li su bili u vojničkoj službi.

Neće se uzeti u obzir ono, koji su prekorčili 35 godina.

Novo imenovani nastupiti će službu čim bude to imenovanje potvrđeno i od c. kr. kotarskog poglavarstva.

Služba je za sad privremena, nu ako se dotičnik bude izkazao sposobnim u svojoj službi biti će naknadno definitivno imenovan.

Obćinsko glavarstvo

K a s t a v, 22. marča 1904.

Načelnik: Jelusić.

Koji od naših trgovaca želi preuzeti u svojoj trgovini raspodaju „Narodnoga lista“ uz primjereni dobitak, neka se oglasi našem uredništvu.

„Narodni list“ prodaje se kod:

Ivana Tomasić i Felice Turina u Opatiji; Andra Blečić i Marija pl. Märzthal u Voloskom; Josipa Rubinić u Mošćenicah; Vinka Mavričić u Dragi; Frana Bassan u Lovranu; Antonije Prikić u Iki; Vjekoslava Kinkela u Rukavcu; Dinka Spincić u Mihotčić; Frana Ferranda u Matuljih; Ivana Vlah-Vičić u Trinjetčić; Ljudevita Jelusić u Kastvu; Antona Šaršon-Ivančić Sv. Matej.

Pojedini broj stoji 6 fillra.

Svoj k svomu!

Žigoc i Cigarettopapir družbe „Cirila i Metoda“ kao i hrvatske narodne nošnje razglednice troboje, dobije se kod

V. Lenca, Rieka

Na veliko uz vrlo umjerene cijene. Razšiljanje samo pouzdeom: Via Fosso, i Via St. Bernardino, Rieka.

U životu nikad više ovako riedke zgode

500 komada samo for. 1-95.

Krasna pozlačena i dobro iduća ura, 3 god. garancije, sa prikladnim lancem, i moderna svilena kravatna za gospođu, 2 kom. najfinijih šepnih rubaca, 1 dražestan prsten za gospođu sa imit. dragim kamenom, 1 kožna novčanica, 1 krasno šepno ogledalo, 1 par dugmadi za manšete, 3 dugmeta za prsu, sve 3/4, doblit zlato, sa patentiranim zatvaranjem, 1 prima pisaca sprava od nikla, i album sa najljepšim slikama na svijetu, 1 elegantna pariška pribadača za gospođe (Novost), 1 par bontona od similibrijanta, vrlo trajni, 5 žaljivih predmeta na veliko veselje za staro i mlado, 20 važnih predmeta za dopisivanje i još 400 različitih predmeta vrlo potrebnih u kući. Sve slupa, sa urom, koja sama ovdje nove vrsti, stoji samo for. 1-95. Salje se pouzdeom ili da se novac unapried pošalje.

Bečko glavno skladište

P. LUST, KRAKOV br. 116.

NB. Za neodgovarajuće šalje se novac natrag.

Pijte!

Kapi Spasitelja, koje se mogu zbog svoje djelatnosti nazvati čudotvornima, kod svih bolesti želudca, posjeloju probavu, podavaju tek (apetit) za jesti; proti hemoroidam, matrum, žgaravici, oteku sluzene i jetara itd. itd. — a djeluju upravo čudotvorno i kod već zastarjelih bolestih.

Nebi smjelo manjkati u nijednoj kući ove glasovite i čudotvorne kapljice. I boćica samo 60 fl. (30 novč.) a na svakih šest boćica dobije se jedna badava.

Naputak za uporabu ovih kapljica priteži svakoj boćici — a naputke i ojenak za sve bolesti, bilo kod ljudi ili blaga (za krave, konje, volove, svinje itd.) šaljem na zahtjev franco i badava.

Naručbe odpremaju se i sa poštom (i to najmanje 6 boćica Kapi Spasitelja) a ostalo prema želji, te treba jedino naručiti kod vlasnika najbolje i najveće ljekarne, a to je Ljekarna „al Redentore“ (k Spasitelju) na Rijeci — stoga naručite samo pod ovom adresom:

Hinko Babić,

Ljekarna k Spasitelju (al Redentore).

Rijeka, blizu velike crkve.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Prima novac na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama.

Vraća na štednju uložene imose bez odpovjedi, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga statuta.

Zajmove (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjernice i zadružnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedjelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslie podne; u nedjelji i blagdana od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni Dra. Jančića u Voloskom.

Poblize informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Jančića, Dr. I. Pošćića, Dra. A. Stangera i Dra. M. Trinajstića u Voloskom.

Novčani promet u god. 1903 imao je K. 2777.369-20 — Uloženo je bilo u posujilnici god. 1903 K. 802.576-14

Ravnateljstvo.

Hotel „Liburnia“

VOLOSKO.

Sastoji od 24 elegantno uredjenih soba sa električnom rasvjetom, kupalištem u kući. Slobodan izgled na more.

Restauracija - kavana

providjena je uvijek svježim jelom i pićem. Toči se originalno pilzensko pivo, domaća, hrvatska, istarska i dalmatinska vina.

Poslužba bezprikorna

Cijene vrlo umjerene.